

I stedet for ekspropriering af indeståender og pensioner: Cypern behøver Glass/Steagall-loven!

Af Alexander Hartmann, redaktør for »Neue Solidarität«,

LaRouche-kampagnens organ i Tyskland

Den 24. marts, 2013

En af de mest dramatiske uger i vor nuværende historiske periode nåede tirsdag aften sit højdepunkt med en ekstraordinær cypriotisk parlamentssamling. Med eurogruppens beslutning den 15. marts om at hæve en tvungen afgift på alle cypriotiske bankkonti ? 6,7 % for indeståender op til 100.000 og 9,9 % for alle højere beløb - , er den hidtidige belastning af skatteborgeren gennem bankredningspakker og brutale nedskæringer afsløret som åbenlys ekspropriering. EU havde lovet Cypern en finansindsprøjtning på 10 mia. euro ? men kun, hvis Cypern med sine 900.000 indbyggere selv skaffer yderligere 5,8 mia. euro fra befolkningens formuer; yderligere 7-7,5 mia. euro skal tilvejebringes gennem privatiseringer. Den planlagte tvangsafgift skal indbringe Cyperns andel af redningspakken.

Denne planlagte, faktiske ekspropriering vil forhåbentlig endelig få de hidtil endnu letargiske tyske borgeres øjne op for, at hele finanssystemet ? og ikke blot euroen ? er fuldstændig bankerot, og at vi nu må trække en streg i sandet. Finansminister Schäubles bemærkning til åbningen af adgang til de private bankkonti, at man jo til syvende og sidst måtte fremskaffe de nødvendige summer, taler med tordenstemme. Åbenbart ville man hente det fra dem, som man troede ikke kunne eller ville værge for sig. Helga Zepp-LaRouche kommenterede udviklingen den 20. marts i et interview, der blev offentliggjort på Bürgerrechtsbewegung Solidaritäts internetside www.bueso.de [1]: »Jeg tror, at med denne EU-ledelsens og de europæiske finansministres beslutning om at hæve denne afgift på den cypriotiske befolknings indeståender op til 100.000 €, er Rubikon virkelig overtrådt. Fru Angela Merkel havde på et vist tidspunkt lovet, at indeståender op til 100.000 € var garanterede af staten. Så det er et klart brud på dette løfte.« (Engelsk original)

Cyperns befolkning reagerede med rasende protester mod dette røvertog. Da det tirsdag kom til en afstemning om støttepakken til bankerne i parlamentet i Nicosia, var der *ikke en eneste* af de 56 medlemmer, der vovede at stemme for pakken og afgiften.

Dermed var EU-planen foreløbig mislykket. Men det transatlantiske finanssystem er imidlertid så bankerot, at selv de cypriotiske bankers konkurs kunne bringe systemet til sammenbrud, og derfor kan EU-ledelsen ikke give efter; hvis de gav efter, ville det betyde enden på deres system, som de har satset alt på. Derfor blev yderligere muligheder bragt i spil ? således skal eksempelvis kirkens formue, pensionskasserne (der skal eksproprieres) og guldreserverne indskydes i en fond, som så skal støtte bankerne. I stedet for, at cyprioterne trues af tabet af deres sparepenge, trues de dermed af tabet af deres pensioner. En yderligere forholdsregel, der er blevet foreslået, er en afgift udelukkende på indeståender over 100.000 € på op til 25 %.

Faren for et stormløb på bankerne

Imidlertid verserer der et rygte om, at meget høje summer allerede er bragt ud af landet, fordi insidere er

blevet advaret om tvangsafgiften. Siden årets begyndelse er anslået 20 mia. euro flydt ud af landet. Foran de cypriotiske bankers pengeautomater opstod der lange køer af mennesker, der på denne måde forsøgte at redde i det mindste en del af deres opsparing.

Helga Zepp-LaRouche: »Jeg tror, reaktionerne på Cypern viser, at et stormløb på bankerne er umiddelbart forestående . . . Bankerne er lukket indtil tirsdag, og hvem ved, hvad der sker indtil da, for der ingen tillid mere. Det kan sprede sig til Spanien og til Italien, der i øjeblikket ikke har nogen regering. Fra Spanien kan der allerede snart komme en anmodning om yderligere en støttepakke. Det mindste, der vil ske, er en massiv kapitalflugt fra euro til dollar og andre valutaer . . . og det kan udløse systemets sammenbrud.«

Hun fortsatte: »Der findes grundlæggende to muligheder for et sådant sammenbrud af systemet. Den ene er udbruddet af en hyperinflation, og det er allerede i gang; den anden mulighed er et stormløb på bankerne. I en vis henseende er det svært at forstå, hvordan disse finansministre kunne gøre dette, for finanssystemets største akilleshæl er et stormløb på en bank ? og dette her var praktisk talt en indbydelse til et sådant stormløb. Der findes muligvis folk på et vist plan, der ville sætte sådan noget i gang, men på finansministerplan har de begået en kæmpe dumhed. Hvis det kommer til et stormløb på bankerne, så er systemet færdigt.«

Hun advarede eftertrykkeligt mod følgerne af et sådant sammenbrud: »Den største fare ville herefter være et socialt kaos af ufattelige dimensioner. Jeg tror, at en forsmag på, hvad der kan ske, er det, der skete i Albanien i 1997, da de finansielle pyramidespil kollapsede, og soldaterne og politiet dernæst plyndrede fødevarerforretningerne og våbenlagrene. Man brugte så de italienske *carabinieri*, der måtte komme efter et par uger og atter sørge for ro og orden. Det er virkelig en meget farlig udvikling.«

Hvor tæt Cypern allerede er på en sådan situation viser en rapport fra nyhedsbureauet *Reuters*, der siger, at detailhandlere i Cypern allerede har vanskeligheder med at fylde deres forretninger op med varer, fordi de kun kan købe dem mod kontantbetaling. I rapporten citerer man en udtalelse fra formanden for det cypriotiske supermarkedsforbund, Adamos Hadijadamou: »I øjeblikket rækker forrådene til endnu to eller tre dage. Vi får et problem, hvis det ikke er løst i næste uge.«

Island viser fremgangsmåden

De dårlige nyheder for EU-ledelsen kommer imidlertid ikke blot fra Cypern, de kommer også fra den modsatte ende af Europa: fra Island. Samme dag, som det cypriotiske parlament nægtede at ekspropriere småsparerne, stemte det islandske parlaments økonomiudvalg enstemmigt for en begæring, der tilsigtede indførelsen af et opdelt banksystem på Island med Roosevelt-æraens amerikanske Glass/Steagall-lov som forbillede. Begæringen pålægger regeringen at nedsætte en kommission, der skal undersøge, om og hvordan de kommercielle banker vil kunne adskilles fra investeringsbankerne.

Der er allerede røster fremme, som anbefaler, at Cypern behandler bankkrisen efter islandsk forbillede: Der havde befolkningen ved folkeafstemning to gange nægtet at garantere for udenlandske spekulanter. Nu vil landet tage det næste skridt og bortskaffe al finansielt giftaffald for at beskytte befolkningen ? nøjagtigt det modsatte af det, der skal ske på Cypern, hvor man bestjæler befolkningen for at opretholde spekulationsboblen.

Helga Zepp-LaRouches kommentar til det islandske økonomiudvalgs votum var, at dette var dagens gode nyhed. Det var vigtigt, sagde hun, at det drejede sig om »Roosevelts ægte Glass-Steagall« og ikke om »en eller anden udvandet version som Liikanen-forslaget, Vickers-kommissionens ?ring fencing? (intern opdeling af de forskellige bankafdelinger ?red.) , Volcker-reglen eller hvad de nu måtte hedde . . . Den eneste måde, hvorpå man kan forhindre, at vi styrter totalt ned i en mørk tidsalder, er den, hvor de kommercielle banker beskyttes og sættes under kontrol, og investeringsbankerne tvinges til at bringe orden i

deres regnskaber uden penge fra skatteborgerne. Det betyder, at de fleste af disse banker må erklæres insolvente, og så vil vi have den situation, hvor vi må afskrive toksiske værdier for billioner. Men disse penge er jo alligevel kun virtuelle penge ? der er altså ingen, der taber noget, fordi de slet ikke eksisterer.«

Der vil dog opstå en vældig likviditetsflaskehals, og derfor må indførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsystemet været forbundet med en hel pakke af yderlige forholdsregler:

»Vi behøver et kreditsystem, vi må indføre en nationalbank i tradition efter Hamilton ? vi kender til sådan noget i Tyskland fra tiden med genopbygningen efter verdenskrigen gennem Kreditanstalt for Genopbygning, der havde Roosevelts Reconstruction Finance Corporation som forbillede, og som udstedte statslige kreditter til genopbygningen. Det behøver vi i hvert land. Og dernæst behøver vi, i særdeleshed i Europa, en tilbagevenden til den nationale, suveræne kontrol over egen valuta; det betyder en tilbagevenden til en ny D-mark, en ny frank, en ny lire, hvad man nu vil kalde dem. Men man må vende tilbage til en national kontrol over valutaen.«

Desuden må man opsigte EU-traktaterne fra Maastricht til Lissabon. »Vi må dernæst stræbe hen imod et forbund af suveræne nationer, der arbejder for fælles mål, som opbygningen af Sydeuropa, som vi har præsenteret et program for, så vi virkelig kunne tage fat allerede fra i morgen. Vi behøver omfattende løsninger, ellers kan det gå helt galt.«

Krisen forstærker faren for krig

Krisen på Cypern er også et eksempel på, hvordan krisen forstærker spændingen mellem Vesten, Rusland og Kina: Selv om det er almindeligt kendt, at der er anbragt mange russiske penge i de cypriotiske banker, var der ingen, der anså det for nødvendigt at informere den russiske regering om de planlagte forholdsregler. Zepp-LaRouche:

»Det er i sig selv en skandale, og Vladimir Putin og Vladimir Jakunin [chef for de russiske jernbaner] reagerede meget irriteret, fordi Mario Draghi i begyndelsen af sidste uge var i Moskva og intet sagde om de planlagte forholdsregler. Det viser tydeligt, hvor arrogante disse mennesker er ? at de tror, de kan behandle lande som Rusland sådan ? og at det transatlantiske sammenbrud forøger faren for krig.

Vi har andetsteds forklaret, at faren for krig går ud fra den idéen om at stræbe efter et angloamerikansk kontrolleret imperium efter Sovjetunionens sammenbrud og arbejde på regimeskift mod enhver regering, der står i vejen for dem. Det er den samme drivkraft, der driver globaliseringen af finanssystemet, og begge situationer tilspidses nu.«

Derfor må, i stedet for den nuværende doktrin om løsning af geopolitiske konflikter gennem krig og regimeskift, idéen om menneskehedens fælles mål nu træde ind. Et eksempel herpå viste sig ved sammenfaldet af en asteroides forbifart og meteoritregnen over Ural den 15. februar. »Det er reelle farer, og vi burde virkelig koncentrere os om den slags ting, der kan udslette hele civilisationen.«

En sund panik

Som afslutning på sit interview understregede fru Zepp-LaRouche: »Jeg tror, det er bedre, når mennesker føler panik og hjælper os med at gennemføre løsningen ? det er den sunde form for panik - , i stedet for at vente på, at katastrofen er indtrådt og det er for sent. Jeg tror, at der *skal* gå panik i folk, for de må vågne op og erkende den kendsgerning, at dette system er bankerot og at vi må erstatte det, for kaos bryder ud over os. Det er bedre at føle en vis mængde intellektuel panik og hjælpe os med få Europas parlamenter til at følge

Islands heroiske eksempel.«

Også i Danmark skal vi have folketinget til at vedtage en Glass/Steagall-bankopdelingslov, før det er for sent. Hjælp os med at skabe den nødvendige, intellektuelle styrke i befolkningen og mobilisere den til at kræve en bankreform.

Slut dig til dette arbejde og til Schiller Institutet!

Destinations URL: <http://www.schillerinstitut.dk/drupal/node/804>

Links:

[1] <http://www.bueso.de/>